

[Aagaard]

Derfor vil vi nu opfordre til, at man lader disse genåbnede butikker og servicestationer udnytte situationen med omvendt fortegn og få mulighed for at konsolidere sig og skabe endnu flere arbejdspladser.

Vi opfordrer altså til, at man på nuværende tidspunkt dropper de to gange 23 øre i 1995 og 1996.

Lovforslag nr. L 299 indeholder forslag om forhøjelse af afgiften for bæreposer af plastic og papir på 62,5 øre. Det er absolut et forståeligt forslag, og der er indbygget en fornuftig afgrænsning i det. Men som købmand igennem mange år kan jeg gøre opmærksom på, at vi her bevæger os på et område, hvor fantasien i detailhandelen ligesom i industrien er stor, så alternativer til hank-definitionen skal nok dukke op.

Den glønborgske opfordring tidligere på dagen til, at kunderne blot kunne medbringe stofmuleposen eller lign., tyder på stor uvidenhed om forbrugernes adfærd i vore supermarkeder i dag.

I lovforslag nr. L 301 er der tale om meget store stigninger, som i de nærmeste år vil påvirke husholdningsbudgetterne stærkt, nemlig ifølge bemærkningerne med op til 3.200 kr. årlig. Der er dog ingen erhvervsbelastning her.

Vi føler nok, det er helt unødvendigt med så store afgiftsforhøjelser. Der sker for øjeblikket en stor omstilling fra kul til gas på fuldt tryk overalt i vort samfund. Vi vil nøjes med at konstatere, at der her er tale om et stort ideologisk felttog.

Også afgifterne på el ifølge lovforslag nr. L 302 på 3 øre i 1994 stigende til 19 øre i 1998 betyder stigninger på husholdningsbudgetterne – i 1994 vel 125 til 200 kr. pr. husstand og i 1998 mellem 825 og 1.100 kr. Hertil kommer også nedsættelsen af kredittiden, som givet vil betyde højere priser fra elleverandørerne og belaste den enkelte husstand med en yderligere udgift. Det er et forslag, vi principielt ud fra et miljøsynspunkt ikke kan have større indvendinger imod.

Når det drejer sig om afgiften på ledningsført vand – 1 kr. pr. kubikmeter i 1994 stigende til 5 kr. i 1998 – går vores indvending kun på afgiftens størrelse. Der er her heller ikke tale om nogen erhvervsbelastning minus dog de liberale erhverv, hvor man nævner advokater, revisorer m.v. Det lille ord »m.v.« er det nok

nødvendigt at få præciseret: Hvor ligger afgrænsningen af disse erhvervsvirksomheder?

Lovforslag nr. L 304 kan vi konstatere er et forslag, som belaster erhvervslivet med 110 mio. kr. Det er vel en fortsættelse af en udvikling, vi har set igennem de seneste år.

Hvad angår lovforslag nr. L 305 om registreringsafgiften, noterer vi os med tilfredshed, at regeringen lever op til den tillægsbetænkning, som Skatteudvalget afgav i december sidste år, om ved kommende lovændringer at give motorcykler samme regler for sikkerhedsudstyr, som blev gældende for biler.

Til gengæld ser vi med stor skepsis på forslaget om ændring af afgifter på minibusser. Det er og bliver et arbejdskøretøj. Jeg skal ikke afvise, at det har udgjort et måske i flere situationer fornuftigt alternativ for mange børnefamilier, men vi føler ikke, at den antalsmæssige udvikling berettiger til et så drastisk indgreb.

Vi vil også under udvalgsarbejdet nøje have undersøgt, hvilke skadelige virkninger en gennemførelse af forslaget om ændring i registreringsafgifter af biler, der udlejes til valutaudlejninger, kan få. Jeg tænker her på det turistmæssige, på eventuelt tab af arbejdspladser, og om der er tale om et provenu plus-minus.

Afslutningsvis skal jeg sige, at disse syv forslag umiddelbart ser ud til at kunne medvirke til en markant ændring af adfærd til gavn for vort miljø, og det kan vi fra konservativ side støtte. Men ser vi på provenuudviklingen, som alt andet lige betyder en belastning af hver eneste husstand i dette land med næsten 2.500 kr. årlig i slutningen af perioden, bliver disse nye miljøafgifter ikke, som vi ønsker, modsvarer af egentlige skattelettelser, men bidrager tværtimod til at forøge det samlede skattetryk.

Derfor vil vor endelige tilslutning til disse forslag være afhængig af, hvilket forhandlingsresultat der kan opnås for alle 23 forslag.

Charlotte Antonsen (V):

Forslaget om forhøjede og nye miljøafgifter skal sammenlagt indbringe 2,3 mia. kr. i 1994 stigende til 12,2 mia. kr. i 1998. Det svarer i 1998 til ca. 2.500 kr. pr. dansker eller ca. 4.000 kr. pr. husstand. Når det samlede beløb er relativt lille i 1994 og først stiger til det femdobbelte i 1998, ser det ud til at være af hensyn til det kommende folketingsvalg. Regeringen ønsker ganske enkelt ikke at vise skatteyderne, hvad